

<http://physicsweb.org/article/news/6/1/6>

2002/01/10

جُرج راچستِر

یکی از پدران بنیانگذار فیزیک ذرات (جُرج راچستِر [1]) در ۹۳ ساله‌گی مرد، راچستِر کائون (یا مژون K) را کشف کرد. این یکی از اولین ذره‌های زیرآتمی آشکارشده (جزپرتون و نوترون) است. این تک خال به افزایش کوشش برای یافتن بقیه‌ی ذره‌های زیرآتمی بی که نظریه پیش‌بینی می‌کرد منجر شد.

در ۱۹۴۷، راچستِر و کلیفورد باتلر [2] (یکی از هم‌کارانش) در ارتفاعات پیرنه در فرانسه کار می‌کردند که متوجه یک جفت رد غیرعادی در اتفاقی ابر شدند. این ردها را فقط با واپاشی یک ذره‌ی خنثا با جرمی حدود ۱۰۰۰ برابر جرم الکترون می‌شد توضیح داد. ذره‌ی واپاشنده کائون بود، که یک نوع مژون است. برای توضیح مقید بودن نوکلئون‌های هم‌بار در هسته، پیش‌بینی شده بود مژون‌ها بی در هسته وجود دارند که این نوکلئون‌ها را به هم پیوند می‌دهند.

کائون ویژه‌گی‌ها بی غیرعادی داشت، که آن موقع فیزیک‌پیشه‌ها به آن‌ها ویژه‌گی‌های شگفت می‌گفتند. در دهه ۱۹۶۰ که کوارک کشف شد، معلوم شد این ویژه‌گی‌ها به خاطر وجود یک کوارک خاص در کائون است، و اسم شگفت را به این کوارک (کوارک شگفت) منتقل کردند.

طی سال‌های بعد، تعداد زیادی ذره‌ی زیرآتمی جدید کشف شد. با ظهور شتاب‌دهنده‌های ذرات، فیزیک‌پیشه‌ها توانستند این ذره‌ها را مطالعه کنند و رابطه‌های بین‌شان را تعیین کنند. این رابطه‌ها بعداً به شکل مدل استاندارد مدرن فیزیک ذرات در آمد.

راچستِر در ۱۹۰۸ در تاین‌ساید به دنیا آمد و به کالج آرمسترانگ [3] در نیوکیسل رفت، که آن موقع بخشی از دانشگاه دارام [4] بود. پس از گرفتن لیسانس، فوق‌لیسانس،

و دکتری، به عنوان پژوهش‌گر پسادکتری به دانشگاه کالیفرنیا [۵] رفت. سپس در دانشگاه مَنچستر [۶] مشغولی کار شد و در ۱۹۵۵ به عنوان استاد فیزیک و رئیسِ دانشکده به دارام برگشت.

نقشِ راچستیر در زندگی دانشگاهی، پس از بازنشسته‌گش در ۱۹۷۳ هم ادامه یافت. دانشکده‌ی فیزیک جدیدی که در او در طراحی ش نقش داشت، در ۱۹۹۷ افتتاح شد. راچستیر در ۲۶ دسامبر ۲۰۰۱ مرد.

- [1] George Rochester
- [2] Clifford Butler
- [3] Armstrong College
- [4] University of Durham
- [5] University of California
- [6] Manchester University